

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16700

гр. София, 09.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА**

като разглежда докладваното от **БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА** Гражданско дело № 20231110102619 по описа за 2023 година

С разпореждане №29108/06.03.2023г. исковата молба е оставена без движение, като е указано на ищеца да уточни следното:

-Дали предявява иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК за установяване, че заповед № РД49-306/29.08.2022г. на Министъра на земеделието е нищожна ?

-Да посочи обстоятелствата, на които се основава това искане;

-Дали предявява иск за заплащане на обезщетение на основание чл.49 от ЗЗД за вреди, настъпили в резултат от процесната заповед, като в този случай уточни размерът им, обстоятелствата, на които се основава, и представи доказателство за внесена по сметка на СРС държавна такса в размер на 4% от цената на иска.

-В случай, че предявява само установителен иск, следва да уточни какъв е правният интерес от самостоятелното му предявяване, като вземе предвид, че дори и да бъде уважен иск за нищожност на заповедта, то това няма да се отрази пряко върху правната му сфера и няма да доведе до възстановяване на мандатното правоотношение. Поради това не се установява правен интерес от самостоятелното предявяване на установителен иск. Твърденията за претърпени вреди във връзка с прекратяване договора за управление, могат да бъдат предмет на иск за обезвреда, но не и да обосноват правен интерес от оспорване на решението на принципала на държавното предприятие.

С молба уточнение ищецът заявява, че предявеният иск следва да се счита за такъв по чл. 124, ал. 1 от ГПК, за установяване че Заповед № РД49-306/29.08.2022 г. на Министъра на земеделието е нищожна, поради противоречието ѝ с Договора за управление № РД58-20/15.02.2022 г. Правният му интерес се обуславя от това, че от неправомерни действия на ответника търпи и ще продължава да търпи имуществени и неимуществени вреди, които ще е в състояние да конкретизира след установяване нищожността на процесната заповед, след което ще предяви иски за присъждане на обезщетение.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следните правни изводи:

Съгласно чл. 124, ал. 1 от ГПК, всяко лице, което има правен интерес, може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно по всяко време на производството. Липсата му обуславя недопустимост на предявения иск. Допустимостта на установителния иск е обусловена от наличието на правен интерес за ищеца, като такъв е налице, когато при уважаването на иска, силата на присъдено нещо на съдебното решение ще породи за ищеца правни последици и ще рефлектира върху обема и съдържанието на притежаваните от него законни права и правнозащитими интереси в ответното държавно предприятие.

От изложените в исковата молба твърдения не се обосновава правнозащитим интерес от предявения установителен иск, тъй като ищецът претендира да бъде осъществен косвен съдебен контрол върху Заповед № РД49-306/29.08.2022 г. на Министъра на земеделието поради противоречие Договора за управление № РД58- 20/15.02.2022 г.

Възлагането на управлението на държавното предприятие е особен вид граждански договор, като страните по него са равнопоставени. Съгласно чл. 169, ал.1 и ал.2 от **Закона за горите** управителният съвет на държавните предприятия се състои от трима членове, включително директора на предприятието, като Министърът на земеделието сключва договор за управление за срок 5 години с всеки член на управителния съвет. Поради това правата на държавата в държавното предприятие се упражняват от съответния министър. Макар че държавното предприятие е различна организационна структура по чл. 62, ал. 3 от ТЗ, то по самата му регламентация в Търговския закон предполага приложение на регулациите, уредени в този закон.

Сключването и прекратяването на договора за управление е пряк резултат от назначаването, респ. освобождаването на членовете на управителните съвети, което е правомощие на върховния орган на управление на държавното предприятие. В случая министърът на младежта и спорта не действа като административен орган, а като орган на земеделието. Затова по силата на това законово овластяване с представителни и управленски правомощия спрямо държавното предприятие, министърът сключва, респ. прекратява договора за управление със съответния член на управителния съвет. При сключване, респ. прекратяването на договора, министърът не действа като административен орган, а като орган от управлението на държавното предприятие, който упражнява правата на принципала/собственика. В случай, че освободеният член на управителния съвет претендира накърняване на права в неговия патримониум, той би могъл да претендира защита на свои права, произтичащи от прекратяването на мандатното правоотношение, а не да атакува решението на принципала, упражняващ правата на държавата в държавното предприятие. Следователно дори и да бъде уважен предявеният иск за нищожност на заповедта, то това няма да се отрази пряко върху правната сфера на ищеца, доколкото няма да доведе до възстановяване на мандатното му правоотношение. Изложените от ищеца твърдения относно накърняване на правата му като член на управителния орган на държавното

предприятие могат да бъдат предмет на иск за обезвреда с оглед прекратяването на мандатното му правоотношение, но не и да обосноват правен интерес от оспорване на решението на принципала на държавното предприятие.

Поради изложеното съдът намира, че предявеният иск за прогласяване нищожност на горепосочената заповед на министъра на земеделието е недопустим и изцяло споделя мотивите, изложени в определение от 26.10.2021г. по т.д. №1630/2021г. на СГС, ТО, VI-8 състав на СГС.

Предвид изложеното искът е процесуално недопустими и исковата молба следва да бъде върната на основание чл.130 от ГПК.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА исковата молба на М. И. Г. за установяване на основание чл.124, ал.1 от ГПК, че Заповед № РД49-306/29.08.2022 г. на Министъра на земеделието е нищожна, поради противоречието ѝ с Договора за управление № РД58- 20/15.02.2022г.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от получаване на съобщението от ищеца

Съдия при Софийски районен съд: _____